

O MONEDĂ DE 100 DE LIRE A CALIFICAT ITALIA ÎN FINALĂ

S-au întâlnit două echipe cu așezare identică în teren, care și-au împărțit simetric reprimile de dominare. De factură tehnică scăzută, meciul n-a constituit o reușită, având puține faze de poartă. Ploaia torențială care a însoțit tot meciul, a accentuat acest nivel spectacolar sub așteptări.

Italianii au trebuit să suporte chiar de la începutul meciului handicapul accidentării lui Rivera (min. 3) care, lovit, a fost aproape figurant pe extrema dreaptă. Echipa sovietică a dominat net în prima repriză, avind

fiativă în joc. La sfârșitul celor 90 de minute scorul rămâne alb, iar prelungirile nu fac decât să repete desfășurarea anemică a meciului: în prima prelungire — dominarea netă a echipei U.R.S.S. (Banișevski și Evriujhin) sînt pe punctul să înscrie, dar Zoff și Gastano au intervenții salvatoare, iar în prelungirea secundă — italienii atacă insistent, Domenghini trimițind mingea în bară în min. 118.

Meciul ia sfârșit nedecis. Tragerea la sorți are loc în cabina arbitrilor și o monedă

Zoff reține balonul în fața lui Banișevski (Telefoto Agerpres)

ITALIA — U.R.S.S. 0-0
Spectatori: 78.000.

ITALIA: Zoff — Castano — Burgnich, Bercolino, Ferrini, Facchetti — Domenghini, Rivera, Juliano — Mazzola, Prati.

U.R.S.S.: Psenicnikov — Gesternev — Afonin, Anicikin, Istomin, Kaplicinski — Lineaev, Malafeev, Evriujhin — Bișevski, Banișevski.

ARBITRU: K. Tschenscher (R.F.G.).

do două mari ocazii de a deschide scorul: Sesternev (min. 22) șutează puternic din afara cercului, dar Zoff respinge în corner, ca apoi în min. 41 să rețină în extremis șutul expediat de... Ferrini, spre propria poartă. Și italienii au avut o bună ocazie în min. 24, dar șutul lui Prati este respins de Psenicnikov.

În repriza secundă italienii se găsesc mai bine și atacă în trombă. Fiecare acțiune a lui Prati, cel mai periculos atacant italian, înseamnă un pericol pentru apărarea echipei sovietice. Extrema „squadrei azzurra”, este secundată foarte bine de Domenghini și Ferrini. Totuși, echipa sovietică se apără excelent și italienii se mulțumesc doar cu ini-

tiative de 100 de lire a stabilit ca Italia să joace în finală.

Rezultatul de egalitate este perfect echitabil. Echipa Uniunii Sovietice a evoluat neașteptat de bine deși a fost lipsită de aportul lui Hurtsilava, Cislenco, Voronin — accidentați și a lui Strelțov — exclus din lot. Italia a făcut o partidă slabă, lipsindu-i busola prin accidentarea lui Rivera.

ȘI ACUM FINALELE!
Simbătă, la Roma, la ora 18,15 se va disputa finala pentru locurile 3-4 între U.R.S.S. și Anglia (arbitru G. Dienst — Elveția), iar la ora 21,15 meciul dintre Italia și Iugoslavia (arbitru I. Zsolt — Ungaria) va decide campioana Europei.

L. SCARAMBONE

MAREA SURPRIZĂ DE LA FLORENȚA

Fotbalul a rezervat pasionaților săi una din cele mai mari surprize: în semifinala de la Florența campioana mondială, Anglia, a fost învinsă de o echipă, Iugoslavia, care timp de 85 de minute a avut un jucător lovit. În min. 5, Osim s-a accidentat, dar n-a părăsit terenul, ci a trecut — figurant — pe extrema dreaptă, făcând eforturi extraordinare pentru a rămâne în teren.

Cu această înfringere, la limită (1-0), echipa britanică s-a dovedit neputincioasă în fața iugoslavilor, pe care nu reușește să-i întrecă de mulți ani. În același timp, însă, eșecul de astăzi demonstrează că englezii înscriu marile performanțe (vezi campionatul mondial și Cupa campionilor europeni) numai pe teren propriu; ei nu au la activ nici o reușită de proporții în afara granițelor.

Echipa lui Rajko Mitici a reușit o excepțională și meritată victorie. Cheia succesului ei, neașteptat, totuși, a constituit-o stăpînirea mijlocului terenului unde Pavlovici, Trivici și Petkovici (retras în locul lui Osim) a cîștigat net duelul cu englezii. Iar în fața, doar doi jucători, Musmici și Giaici, au jonglat cu 4-5 adversari în ultimele 15 minute, cînd echipa iugoslavă a trăit pe contra-atacuri. Dintr-o astfel de acțiune a și înscris golul victoriei. Virtuozitatea tehnică a iugoslavilor a țesut cu atât mai mult în evidență cu cît a fost etalată în fața unui adversar care se mișcă excelent pe tot terenul și-și dispută fiecare balon. Ceea ce

conturează și mai mult meritul și valoarea victoriei lor.

Jocul a început cu o periculoasă acțiune a iugoslavilor: Pavlovici a șutat înalt, Banks a scăpat balonul dar Newton a lămurit situația. După două lovituri de colț la poarta campionilor mondiali, partida se echilibrează și în min. 15 Peters ratează o bună ocazie, întinzind intervenția cu capul, la centrarea lui Hunter. Se joacă într-un ritm foarte rapid, cu total angajament fizic iar adesea intervențiile apărătorilor au o notă de duritate pronunțată, ceea ce atrage dese întreruperi ale jocului.

Englezii preiau inițiativa și între min. 23 și 35 obțin 5 cornere rămase însă fără rezultat, deoarece Paunovici, Damjanovici și Holfer sau — în ultima instanță — Pantelici, intervin cu multă hotărîre. În min. 36, o centrare a lui Bobby Charlton (care a fost și azi cel mai bun om al englezilor) creează panică în cercul „alb-albaștrilor”, dar faza este cu greu lămurită de Paunovici. În general, primele 45 de minute ale partidei s-au desfășurat în nota de dominare a echipei insulare.

A doua parte a jocului ne prezintă o echipă iugoslavă total schimbată. Forța sa de joc se dovedește în creștere și englezii

IUGOSLAVIA — ANGLIA
1-0 (0-0).

STADIUNUL Comunal din Florența.

SPECTATORI: 38.000.

A MARCAT: Giaici în min. 66.

IUGOSLAVIA: Pantelici — Fazlaghić, Paunovici, Damjanovici — Pavlovici, Holfer — Petkovici, Osim, Musmici, Trivici, Giaici.

ANGLIA: Banks — Newton, Wilson — Moolery, Labone, Moore — Ball, Peters, Bobby Charlton, Hunt, Hunter.

ARBITRU: Ortiz de Mendibil (Spania).

fac față cu greu unor acțiuni de atac variate, animatorul ofensivei iugoslave fiind mijlocasul Pavlovici. În min. 46 și 52 portarul Banks intervine cu succes la șuturile lui Musmici și Trivici. Prima acțiune mai periculoasă a echipei lui Ramsey, în această repriză, se încheie cu un șut al lui Moore reținut de Pantelici „la pînjen”. În min. 64 Pavlovici încearcă din nou poarta cu un șut de la distanță iar 5 minute mai târziu Giaici întreprinde o acțiune personală, dribleză trei apărători dar se dezechilibrează și Moore lămură faza. Englezii replică prin Charlton care, la capătul unei curse pe mijlocul terenului, șutează puțin peste bară. Tot el, în min. 77, ratează cea mai mare ocazie a formației sale.

Ultimele 10 minute se desfășoară în nota de dominare a echipei lui Charlton, care pare mai proaspătă fiziceste. Iată însă că tocmai acum, cînd se părea că balanța va inclina de partea campionilor lumii, fotbalistii iugoslavi obțin decizia! O minge lungă, respinsă de apărare, ajunge la Musmici, acesta centrează în interiorul cercului și Giaici, venit din urmă trimite balonul pe lângă Banks, sub bară.

În min. 88, ultima posibilitate de egalare a englezilor, o lovitură de colț executată de Charlton rămîne fără rezultat. În min. 89, arbitru îl elimină din joc pe Moolery.

Arbitrul spaniol a condus slab. Îi reproșăm între altele, neacordarea unui penalty în min. 47, cînd Giaici a fost faultat în oareu.

Eftimie IONESCU

PRONOSPORT

1. Petrolul — Steaua	X
2. Progresul — F. C. Argeș	1
3. „U” Cluj — Dinamo Buc.	2
4. U.T.A. — Jiul	X
5. Dinamo Bacău — Farul	1
6. A.S.A. Tg. Mureș — Steagul roșu	1
7. Rapid — „U” Craiova	1
8. Foggia — Livorno	1
9. Lazio — Bari	2
10. Lecco — Modena	X
11. Perugia — Venezia	X
12. Potenza — Palermo	2
13. Verona — Genoa	1

(urmăre din pag. a 5-a)

tină și a învins prima, aducînd însoțirea britanică a doua victorie în C.C.E. (anul trecut, Celtic Glasgow) după ce fotbalul latin triumfase de 11 ori consecutiv și deschizînd, se pare, în fotbalul continentului nostru era fotbalului realist, de tență engleză, vest-germană, sovietică. Să fi întrevăzut Helenio Herrera această evoluție, atunci cînd a vrut să facă din Inter o echipă impregnată în primul rînd de realismul jocului și apoi de poezia lui?

DE CE MANCHESTER?

Pentru cîteva motive pe care voi încerca să le sintetizez dar care — cititorii își vor da, desigur, seama — se leagă organic, toate la un loc făcînd ceea ce înțelegem prin **FOTBALUL MODERN**.

1. Cînd are balonul, echipa se află, în totalitatea ei în atac, se adaptează ofensiv, jucătorii caută să reprezinte, fiecare, un pericol prezent sau virtual pentru poarta adversă. Cînd pierde balonul, echipa lui Busby știe că a venit „momentul al doilea al jocului, apărarea” și toți jucătorii se comportă ca atare. Exemplu tipic: Bobby Charlton. Fază tipică: minutul 112, la scorul de 4-1 (!), Charlton respinge cu capul din cercul său de 6 metri și apoi, în atacul construit, vine la finalizare.

2. Pregătire fizică la nivelul cel mai înalt. În condițiile unei finale ca cea de pe Wembley, ale unor jucători de înconștabilitate clasă și cert nivel tehnic, diferențierile (și decizia în meciuri) vine mai puțin de la superioritatea tehnică, nivelul fiind aproape egal, și mai mult de la „atout”-urile fizice.

3. Tehnica individuală adaptată

tată total jocului. Excelentul Charlton, pătrunzătorul Aston, subtilul Best, îndrăzneții Brennan și Dunne n-au făcut cu balonul „nimec” altceva decît ceea ce le impunea faza de joc, și-au pus virtuțile tehnice în slujba jocului. Și n-au abdicat de la acest principiu impus de Busby nici cînd M. U. conducea cu 4-1!

4. Sustinerea jucătorului cu mingea a fost și ea aplicată, așa zice tipic, de englezi. Lucru

în slujba echipei înseamnă un capital enorm, în economia de ansamblu a formației. Stilul lui nu plăce, fizicul lui nu-l face — poate — agreabil spectatorului, dar Stiles nu este un nesportiv ci — cel mult — un temperamental printre britanici.

6. Și acum, Bobby Charlton. Manchester are în el un mare șef de orchestră, un tehnician fin (așa văzut, la televizor, cum lovește balonul!), un jucător

care s-a văzut mai puțin la Benfica, portughezii rămînd de multe ori în contemplarea fazei, jucînd la distanțe mari unul de altul.

5. Dăruirea în joc. Spre deosebire de Benfica, echipă în care unii jucători (din păcate chiar oameni de la care se aștepta mult, ca Augusto, Simoes, Torres) au arătat că înțeleg mai puțin din ceea ce se cheamă angajament total, englezii s-au aruncat din toate puterile în lupta pentru trofeu. Și așa vrea să dedice aici cîteva rînduri acestui Stiles, atît de nedrept blamat uneori, dar care e un adevărat exemplu de dragoste pentru culorile clubului, de pasiune sportivă. Jocul lui Stiles (de necontestată valoare) n-are, desigur, finețea celui al lui Charlton, dar fie-mi permis să spun că energia pusă de el

ce: „După înfringerea netă de la Ostrava, echipa noastră a reușit o neașteptată refacere psihică și datorită în special comportării excelente a tinerilor jucători introduși în echipă, am fost capabili să dăm o replică egală italienilor, pe terenul lor. Regret că sortii au trebuit să decidă pe învingători.”

Rajko MITICI, antrenorul echipei iugoslave.

slaviei: „Trăiesc un moment așa de fericit încît îmi este imposibil să remarc pe cineva din formația noastră.”

Alf RAMSEY, antrenorul echipei Angliei, a strîns mîna lui Mitici, în fața ziariştilor, spunînd doar două cuvinte: „Good luck” (n.n. noroc bun). O recunoaștere a meritei victoriei iugoslave printr-un gest atît de elocvent.

„TROFEUL SE AFLĂ ÎN MÎINI BUNE”

(OTTO GLORIA)

CINSTE BENFICĂ!

Dacă la 29 mai, pe Wembley, am văzut ceea ce se numește un „meci de fotbal mare”, aceasta se explică și prin comportarea campioanei portugheze. Oamenii lui Otto Gloria și-au onorat din plin cariera prestigioasă. Realizările lor de joc le-au adus nu numai o valoroasă egalare (și un 1-1 în timpul de joc regulamentar) dar și aprecieri binemeritate. Iar, după noi, meciul a avut un „moment psihologic” tipic, acel